

van die 14 waren nog bruikbaar. De commandant van de *US Army Air Forces* op de Philippijnen, *Major-General* Lewis H. Brereton, die met een van die toestellen in Australië was aangekomen, besloot na te gaan of de resterende *B-17's* in Indië konden worden gestationeerd; hij zond een van zijn ondercommandanten, *Colonel* T. Eubank, naar Java en diens rapport was gunstig: op Java gebaseerd zouden de *B-17's* niet ver verwijderd zijn van de raffinaderij te Palembang die vliegtuigbenzine produceerde, de vliegtuigbommen van de Militaire Luchtvaart, alle van Amerikaanse makelij, pasten in de bomrekken van de *B-17's* en er was op Java een fabriek voor de vervaardiging van de zuurstof welke de hoogvliegende Amerikaanse toestellen nodig hadden. Tenslotte werd door Eubank, die van een Nederlands lestoestel uit heel Java had kunnen verkennen, ook geconstateerd dat een vliegveld bij Malang op Oost-Java zich heel wel voor gebruik door de *B-17's* leende. Van die toestellen werden er op 30 december 7 naar Malang overgevlogen, 3 één dag later, het 11de pas op 2 januari, maar dat toestel bleek niet bruikbaar. Zo waren er begin januari althans op Java 10 inzetbare *B-17's*: maar een klein aantal. Bovendien waren per toestel maar één bemanning en twee mecaniciens beschikbaar en was er een groot tekort aan onderdelen.

Bijna twee weken duurde het voordat de *B-17's* hun eerste aanvalsvlucht konden ondernemen: 7 toestellen die een door de Japanners op Malakka in gebruik genomen vliegveld moesten bombarderen. Zij vertrokken op 14 januari en maakten een tussenlanding in Palembang; daar ging zoveel tijd verloren met het opladen van de bommen en het vullen van de benzinetanks dat de *B-17's* pas op de avond van de 15de konden vertrekken. Van de zeven toestellen raakten er twee uit koers, zodat maar vijf het Japanse vliegveld aanvielen; zij veroorzaakten er slechts geringe schade.

Moderne Amerikaanse jagers lieten omstreeks de jaarwisseling nog op zich wachten.

★

Over de situatie die er van week tot week bedenkelijker ging uitzien, vond overleg plaats op hoog niveau.

Om te beginnen kwam Churchill, die midden december, van de Britse *Chiefs of Staff* vergezeld, per oorlogsschip de Atlantische Oceaan was overgestoken, samen met Roosevelt tot de conclusie dat de Britse en de Amerikaanse oorlogvoering (oorlogvoering zowel tegen Japan als tegen